

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616203943
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7616203943.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a sudkýň JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Táne Veščičikovej v spore žalobkyne R. U., O.. XX.X.XXXX, V. F. O. X., B. XXXX/XX, zast. advokátkou, JUDr. Ivetou Višňovskou, so sídlom Spišská Nová Ves, Radničné nám. 4, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová ves č.k. 11C/56/2016-50 z 13.10.2016

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okrem výroku, ktorým konanie o návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku bolo zastavené.

Žalobkyni p r i z n á v a plnú náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom zrušil rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o. so sídlom Bratislava, Krížna 56, pred rozhodcom U.. U. F., sp.zn. 812/06/15 zo dňa 11.12.2015, konanie o návrhu na odklad vykonateľnosti tohto rozsudku zastavil, žalobkyni priznal právo na plnú náhradu trov konania, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť štátu na účet Okresného súdu Spišská Nová Ves súdny poplatok vo výške 331,50 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného Slovenským arbitrážnym súdom, zariadeným Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o. so sídlom Bratislava, Krížová 56, sp. zn. 812/06/15 zo dňa 11.12.2015 (ďalej len rozhodcovský rozsudok), aby súd odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť istinu vo výške 899,42 eur s prísl. z dôvodu popretia platnosti rozhodcovskej doložky, resp. nevedomosti o jej uzavretí, z dôvodu nedostatku právomoci rozhodcovského súdu, keďže rozhodcovská doložka obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a tiež z dôvodu, že spor nie je spôsobilým na rozhodovanie rozhodcovským súdom, nakoľko nie sú zohľadnené normy na ochranu práv spotrebiteľa, ako aj z dôvodu, že sa nemohla vopred oboznámiť s podmienkami konania a jeho vnútornými predpismi a plnenie na ktoré bola rozhodcovským rozsudkom zaviazaná je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené, odporujúce dobrým mravom. Zistil, že rozhodcovský rozsudok, ktorý jej bol doručený 22.2.2016 doposiaľ nenadobudol právoplatnosť ani vykonateľnosť. Súčasťou rozhodcovského spisu, ktorý mal pripojený bola aj rozhodcovská zmluva

podpísaná žalobkyňou dňa XX.X.XXXX, teda v deň, kedy táto podpísala aj zmluvu o revolvingovom úvere.

4. Po právnom posúdení veci podľa § 4 ods. 1,2 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, § 41 ods. 1 cit. zák., § 28 ods. 6 zák. č. 335/2004 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, § 45 ods. 1 písm. i/, j/ cit. zák., § 47 ods. 1 cit. zák., § 46 ods. 2 cit. zák., § 52 ods. 1,2,3,4 OZ, § 53 ods. 1,2,3 OZ, § 53 ods. 4 písm. r/ ods. 5 OZ mal preukázané, že sporové strany uzavreli 17.8.2012 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, v ten istý deň uzavreli rozhodcovskú zmluvu. Keďže žalobkyňa podala žalobu na zrušenie rozhodcovského rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, zaoberal sa platnosťou rozhodcovskej zmluvy a dospel k záveru, že táto spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech žalobkyne, ako spotrebiteľa, napriek tomu, že bola uzavretá na samostatnej listine. Uzavrel, že nebola individuálne dojednaná, bola uzavretá v čase zníženej bdelosti spotrebiteľky, ktorej motiváciou bolo uzavretie úverovej zmluvy. Konštatoval, že bod 5 rozhodcovskej zmluvy obsahuje neprijateľné dojednanie, pretože vylučuje právo zmluvnej strany podať žalobu na všeobecný súd po tom, čo jedna zo zmluvných strán podá žalobu na rozhodcovský súd. Z uvedeného dôvodu dojednanie považoval za neprijateľnú podmienku, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 OZ absolútne neplatná. Konštatoval nutnosť objektívneho posúdenia rozhodcovskej zmluvy pre ktoré nie je rozhodujúca vôľa účastníka zmluvného vzťahu a v tomto zmysle ani jeho aktivita a povinnosťou nielen súdu, ale aj rozhodcu bolo z tohto právneho posúdenia vyvodiť všetky právne dôsledky, poskytnúť náležitú ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Konštatoval, že vo všeobecnosti rozhodca iba zriedkavo pristupuje k posúdeniu platného založenia vlastnej právomoci, resp. túto iba formalisticky skonštatuje ako danú, ktoré konanie je právom nerešpektovania práv spotrebiteľov a absencia nestrannosti a nezáujatosti rozhodcu. Uzavrel, že na individuálne dojednanie je potrebné rešpektovať a zachovať proces tvorby zmluvy ustanovený v Občianskom zákonníku. Predkladanie rozhodcovských doložiek spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá arbitráže a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť tejto časti formuláru, podľa záveru súdu, sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov, na čom nič nemení ani vyhotovenie štandardnej rozhodcovskej zmluvy na samostatnom liste papiera. Uviedol, že zbavenie sa zodpovednosti za nekalú obchodnú praktiku pri nevhodnom predkladaní zmluvných podmienok argumentáciou, že spotrebiteľ mal byť bdely neprijal a odsúdil ho ako konanie hraničiace so zlým úmyslom v zmluvných vzťahoch. Považoval za neakceptovateľné, aby porušovateľ práva presúval zodpovednosť na slabšieho a za takýchto okolností bolo vylúčené akceptovať rozhodcovskú zmluvu. Zdôraznil, že žalovaný v konaní neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že žalobkyňa si individuálne vyjedнала rozhodcovské konanie. V tomto smere súdu neboli doložené žiadne relevantné listinné dôkazy, podporujúce záver o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej zmluvy. I keď ust. § 48 Občianskeho zákonníka umožňuje účastníkovi konania odstúpiť od zmluvy, ak je to v zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté, pričom odstúpením od zmluvy sa zmluva od počiatku zrušuje. Základnou podmienkou odstúpenia od zmluvy je však platnosť uzavretej zmluvy. Keďže rozhodcovská zmluva je v rozpore so zákonom a spĺňa podmienky neprijateľnej zmluvnej podmienky, čo vyvoláva neplatnosť zmluvy a to neplatnosť absolútnu, žalobkyňa nemohla odstúpiť od neplatného právneho úkonu, ktorý nikdy nenastal. Ustálil, že k zrušeniu rozhodcovského rozsudku pristúpil z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy s tým, že vec bude po právoplatnosti rozhodnutia na návrh niektorej zo sporových strán spotrebiteľského rozhodcovského konania prejednaná v súdnom konaní.

5. V súlade s § 96 O.s.p. zastavil konanie o návrhu žalobkyne na odloženie vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, keďže v tejto časti zobrala žalobu späť pred začatím konania a žiadala konanie zastaviť.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1,2 C.s.p., keďže žalobca bol v konaní plne úspešný, priznal mu nárok na náhradu trov konania voči žalovanému s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Vychádzajúc z ust. § 2 ods. 2 veta prvá zák. č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, keďže žalobkyňa je pre toto konanie oslobodená od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za/ cit. zák. a súd jej žalobe vyhovel, zaviazal žalovaného zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo výške 331,50 eur určenej podľa položky 3 písm. c/ sadzobníka súdnych poplatkov.

8. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ C.s.p.. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil rozhodcovskú zmluvu ako neplatný právny úkon z dôvodu, že by malo ísť o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zdôrazňoval, že z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že uzavretie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzavretia zmluvy o úvere a teda poskytnutia úveru a zmluva obsahovala aj poučenie o tom, čo jej uzavretie znamená, čo je jej dôsledkom a rovnako aj informáciu o možnosti od nej odstúpiť. S odvolaním sa na znenie zák. č. 335/2014 Z.z. mal za to, že samotný zákonodarcu pri tvorbe a prijatí zákona výslovne v ňom upravil možnosť začatia spotrebiteľského rozhodcovského konania voči spotrebiteľovi a takýto postup preto nemôže byť hodnotený ako neprípustný. Citoval vybrané časti odôvodnení rozhodnutí Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Co/919/2015 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 21CoE/211/2016, ktoré podporovali jeho argumentáciu.

9. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Uplatnila si nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Namietala, že odôvodnenie odvolacieho súdu v rozhodnutí, na ktoré žalovaný v odvolaní poukazuje je neúplné. Zdôrazňovala, že súd vykonal dostatočné dokazovanie, náležite posúdil právnu stránku veci aj skutkový stav. Na podporu správnosti záverov súdu prvej inštancie poukazovala na judikatúru súdneho dvora. Uviedla, že rozhodca sa vôbec nezaoberal posúdením zmluvy ani neprijateľnosťou zmluvných dojednaní, napriek tomu, že v zmysle § 28 ods. 6 zák. č. 335/2014 Z.z. bol povinný aj bez návrhu skúmať podmienky, za ktorých vznikol nárok.

10. Vyjadrenie žalobkyne k odvolaniu žalovaného bolo advokátke žalovaného doručené dňa 27.12.2016.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len "C.s.p.") prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach dňa 13.10.2017 v súlade s § 219 ods. 1, 3 C.s.p..

13. Žalovaný podané odvolanie odôvodnil tým, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré dôvody zodpovedajú dôvodom upraveným v § 365 ods. 1 / písm. f/ a h/ C.s.p. (účinného od 1.7.2016).

14. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods.1 písm. f/ C.s.p. je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne vyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods 1,2 C.s.p. alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192,193 a 205 C.s.p., pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

15. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods.1 písm. h/ C.s.p. odvolací súd poukazuje na to, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje súd právne závery a aplikuje konkrétnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii právnej normy na zistený skutkový stav, ku ktorému môže dôjsť vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

16. Odvolací súd dospel k záveru, že postupu prvoinštančného súdu v konaní ani jeho rozhodnutiu nie je možné vytknúť pochybenia zakladajúce záver o naplnení niektorého z uplatnených odvolacích dôvodov.

17. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p. nebol naplnený, keďže súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a vykonané dôkazy hodnotil podľa ust. § 191 ods. 1, 2 C.s.p., t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach, pričom prihliadol starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, v hodnotení jednotlivých dôkazov nebol zistený žiaden logický rozpor. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových záverov nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvej inštancie nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývali alebo v konaní nevyšli najavo.

18. Súd prvej inštancie v danom prípade skutkové zistenia podradil pod správne hmotnoprávne predpisy a vyvodil z nich správne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, t.j. nebol naplnený ani odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p..

19. Podľa ust. § 387 ods. 2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a dopĺňa nasledovne:

21. Pokiaľ odvolateľ argumentoval výskytom inej vady, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, túto nekonkretizoval a jej existencia z obsahu preskúmaného spisu nevyplýva.

22. Od 1.1.2015 bol prijatý nový zákon č.335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý v § 73 ods. 1, 3 (prechodné ustanovenia) stanovil, že ak nie je ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované. Rozhodcovská zmluva uzatvorená pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzatvorenia. Z uvedeného vyplýva, že konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku neskončené do 31. 12. 2014 sa nedokončia podľa zákona č. 244/2002 Z.z., ale sa dokončia podľa nového špeciálneho zákona č. 335/2015 Z.z. a iba rozhodcovskú zmluvu bude súd posudzovať podľa predpisov účinných v čase jej uzatvorenia.

23. Podľa § 45 ods. 1 (zrušenie rozhodcovského rozsudku) zákona č. 335/2014 Z.z. účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak
e/ spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy
i/ stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu
j/ rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

24. Rozhodujúcou právnou otázkou v predmetnej veci bolo posúdenie, či Rozhodcovská zmluva k úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX na základe ktorej rozhodcovský súd založil svoju právomoc, je platná.

25. Podľa dojednanej Rozhodcovskej zmluvy, spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní, avšak výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na navrhovateľovi. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom prvostupňového súdu, že ak jedna z alternatív riešenia sporov spočíva na navrhovateľovi, spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa tejto Rozhodcovskej zmluvy začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ je nútený nezvratne podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Z pohľadu spotrebiteľa je totiž rovnocenné, či riešenie

jeho sporov prostredníctvom rozhodcovského konania mu vnúti štandardná zmluvná klauzula, alebo dodávateľ svojim konaním. Spotrebiteľ má byť chránený pred oboma. Práve proti možnosti dodávateľa diktovať svoju vôľu v zmluvnom vzťahu bol vytvorený celý mechanizmus spotrebiteľsko-právnej ochrany pred štandardnými zmluvami.

26. Ustanovenie § 53 ods. 4 OZ je svojim obsahom najbližšie problémovej Rozhodcovskej zmluve. Uvedené ustanovenie sa má vykladať z pohľadu spotrebiteľa a jeho ochrany a nie z pohľadu dodávateľa. Ak by dodávateľ inicioval konanie na rozhodcovskom súde, je klauzula neprijateľná, ak nie je alternatíva daná pre spotrebiteľa, aby rozhodcovské konanie zastavil, alebo odsunul. Spotrebiteľ môže svoje práva uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej zmluvy, ale ak sa tak rozhodne, aj v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle citovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú. Pokiaľ ide o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, možnosť voľby pre spotrebiteľa je len iluzórna, pretože takmer s pravidelnosťou rozhodcovské žaloby podávajú veritelia, čo možno odôvodniť aj rozsahom nárokov plynúcich zo štandardne formulovanej zmluvy.

27. Naopak, ak niektorý spotrebiteľ výnimočne uplatňuje svoje práva, tak využíva - pre neho transparentný štátny súd. Odvolací súd pritom nepochybuje o tom, že spotrebiteľ, ktorý sa rozhodne osobitne individuálne vyjednať rozhodcovskú zmluvu, by aj reálne rozhodcovské konanie využil, pretože inak by jeho individuálne vyjednávanie nedávalo zmysel. Je na úvahu, či spotrebiteľa by napadla myšlienka namietat' neprijateľnosť rozhodcovskej zmluvy. Tu je nutné objektívne posúdenie rozhodcovskej zmluvy a nie je rozhodujúca vôľa účastníka zmluvného vzťahu a v tomto zmysle ani jeho aktivita. Neprijateľná rozhodcovská doložka je absolútne neplatná (§ 53 ods. 5 OZ) a je povinnosťou nielen súdu, ale rozhodcu z tohto právneho posúdenia vyvodit' všetky právne dôsledky, a poskytnúť náležitú ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Neuniklo pozornosti odvolaciemu súdu, že rozhodca iba zriedkavo pristupuje k posúdeniu platného založenia vlastnej právomoci, resp. túto iba formalistický skonštatuje ako danú. Akceptovateľnosť rozhodcovského konania v spotrebiteľských veciach je treba zvolit' osobitným vyjednaním a nie nanútením arbitráže spotrebiteľovi. Na individuálne dojednanie je však potrebné rešpektovať a zachovať proces tvorby zmluvy ustanovený v Občianskom zákonníku. Predkladanie rozhodcovských doložiek spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá arbitráže a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť predkladanej zmluve sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov, pričom na tomto nič nemení ani vyhotovenie štandardnej rozhodcovskej zmluvy na samostatnom liste papiera. Zbavenie sa zodpovednosti za nekalú obchodnú prax pri nevhodnom predkladaní zmluvných podmienok argumentáciou, že spotrebiteľ mal byť bdely, odvolací súd neprijíma a odsudzuje ho ako konanie hraničiace so zlým úmyslom v zmluvných vzťahoch. Je neakceptovateľné, aby porušovateľ práva presúval zodpovednosť na slabšieho a je vylúčené, aby za takýchto okolností súd akceptoval rozhodcovskú zmluvu, ako to správne konštatoval aj súd prvej inštancie.

28. Evidentne je možné konštatovať, že ide o vopred dodávateľom naformulované zmluvné klauzuly a je zrejme, že spotrebiteľ nemôže takúto formulárovú zmluvu meniť. Na strane žalovaného je dôkazné bremeno preukázať, že spotrebiteľ - navrhovateľ si individuálne vyjednal rozhodcovské konanie. V tomto smere neboli doložené žiadne relevantné listinné dôkazy, podporujúce záver o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej zmluvy. Nie žalobca má dokázať, že nedošlo k individuálnemu vyjednaní, ale žalovaného zaťažovalo dôkazné bremeno túto situáciu preukázať. Ak by si žalobca individuálne vyjednal rozhodcovskú zmluvu, potom by muselo platiť, že si individuálne vyjednal aj podmienky arbitráže. Žalovaný si dôkazné bremeno o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej doložky nesplnil. Ak spotrebiteľ mal vyjednať na základe rozhodcovskej zmluvy súkromný proces, mal by nepochybne tieto pravidlá poznať. V spise však nie sú o tom žiadne dôkazy.

29. Odvolací súd sa preto nestotožnil s tým, že rozhodcovská zmluva bola medzi účastníkmi konania individuálne dojednaná. Žalovaný s odbornou starostlivosťou musel vedieť, že nemá používať neprijateľné podmienky a má poznať aj dôsledky ich používania.

30. Odvolací súd sa zhoduje so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade žalobkyňa nemohla odstúpiť od neplatného právneho úkonu, preto nepovažoval odvoláciu námietku žalovaného o možnosti žalobkyne odstúpiť o d rozhodcovskej zmluvy za dôvodnú.

31. Keďže odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku ustálil, že k zrušeniu rozhodcovského rozsudku došlo z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, ďalšie námietky žalovaného týkajúce sa nesprávneho právneho posúdenia veci, považoval za bezpredmetné, pretože ako z vyššie uvedeného vyplýva, vec bude po právoplatnosti rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania prejednaná v súdnom konaní (§ 47 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z.

32. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., keďže v odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa a bol jej tak priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému s tým, že o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

33. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je

podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).